

Prediksjoner

BUDSKAPET I VÅRT innlegg («Historien er ikke irrelevant» i BT 29.01.) til Christina Plettens dekning av den amerikanske valgkampen i Bergens Tidende var at kunnskap er viktig og at historien aldri blir irrelevant for å forstå amerikansk politikk. I sitt svar til oss er Pletten nå helt enig i dette («Tykk hud, tynn argumentasjon» BT 31.01.).

MEN I HENNES engasjerte svar velger hun også å bli personlig fornærmet. Vi karakteriserte hennes voldsomme beskrivelse av endringer i USA – «en nasjon i forrykende forandring» – som frivol. Dette var selvsagt rettet mot beskrivelsen og ikke mot Pletten selv. Vi karakteriserte hennes posisjon om at alt kan skje i USA som forvirret. Denne beskrivelsen var heller ikke rettet mot Pletten selv. Derfor er det overraskende at en til tider så spissformulert journalist som Pletten indignert velger å starte med å sette seg selv, og ikke saken, i sentrum.

SOM PLETTEN ønsker vi å forstå stemninger i den amerikanske befolkningen. Vi velger å utfylle dette bildet med konkrete analyser, å identifisere mulige utviklingstrekk i det amerikanske samfunnet, og å formulere hva som kan være sannsynlige utfall av viktige hendelser. Pletten vet derfor at hun siterer oss feil når hun skriver at vi «allerede nå [kan] fortelle Bergens Tidendes lesere at Barack Obama vil vinne presidentvalget i november». Vi skrev at det var overveiende sannsynlig. Og vi har fortalt hvorfor vi mener det er sannsynlig. Stemninger er bra. Og begrunnede prediksjoner gjør politikk og valgkamp mer spennende.

HILMAR MJELDE, MICHAEL ALVAREZ,
GUNNAR GRENDSTAD
INSTITUTT FOR SAMMENLIGNENDE
POLITIKK, UiB

Sidemål?

NYNORSKFOLKET ER urolige for diskusjonen om sidemålsundervisninga i skulen, vel vitande om at for dei fleste er det nynorsken som er sidemål, og at kvaliteten på nynorskundervisninga er for dårlig mange stader. Bokmålsfolk innbillar seg at nynorsken ikkje er ein del av det norske språket, men eit vanskeleg framandspråk. Kva då med oss som har bokmål som sidemål? Nynorskskolar sleppe å skrive bokmål? Skal journalistar i hovudstadsavisene sleppe å legge om til bokmål for å få jobb der? Skal alle skjema i alle etatar finnast på nynorsk også? Så herleg det skal bli når nynorskens vakre elv renn roleg gjennom alle media og lyser opp kvardagen i heile landet!

HELGA G. ERIKSEN,
FORFATTAR

En av universitetets hovedoppgaver er å bidra til studentenes modning og evne til kritisk tenkning, men skjer det?

Undervisningen må endres

UNDERVISNING: Tid som kunne blitt brukt til å diskutere og utfordre det som står i pensumbøkene, renner altfor ofte ut i enveiskommunikasjon fra foreleseren på scenen. Vi mener at foreleserens rolle må endres, skriver innsenderne.

ARKIVFOTO: PAUL S. AMUNDSEN

LÆRING

Ivan Spehar, UiO

Martin Larsson, UiO

MANGE AV DAGENS tradisjonelle, passiviserende forelesninger går derimot på bekostning av andre, mer pedagogisk hensiktsmessige aktiviteter. Tid som kunne blitt brukt til å diskutere og utfordre det som står i pensumbøkene renner altfor ofte ut i enveiskommunikasjon fra foreleseren på scenen.

Forelesninger i sitt nåværende, passive format bør derfor i større grad flyttes over til videoer og podcasts. Dette vil frigjøre tid for aktiviteter som i større grad fremmer interaksjon og aktiv læring.

HVER DAG SETTER flere titalls tusen studenter seg på forelesningsbenkene ved landets universiteter. Med seg bringer de et spekter av ulik kompetanse og erfaring som gir flere gode innfallsvinkler til å forstå akademiske problemstillinger.

Likevel forventes det at studentene skal sitte pent og pynnelig på samme plass i to ganger 45 minutter eller mer, mens foreleseren oppsummerer fra boken som står på pensum. Etter forelesningen drar studentene hjem eller til lesesalen, iblant uten å ha vekslet så mye som et ord med hverandre.

FOR FLERE HUNDRE år siden var slike forelesninger en fornuftig undervisningsform. Tilgangen

til lærebøker var naturlig nok begrenset, og det fantes ingen alternative måter å kringkaste eller formidle lærerens ord på. Hvis studenter ønsket spesifikk kunnskap var de nødt til å møte opp på et bestemt sted til et bestemt tidspunkt. Vel framme måtte de sette seg ned, være stille og ta notater.

Universitetene tviholder fremdeles på dette som den foretrukne undervisningsformen. Vi mener at dette holder universitetene igjen fra å skape gode læringsmiljøer for studentene, som igjen hemmer utviklingen av modne, reflekterte og ressurssterke studenter.

STUDENTER ØNSKER mer gruppearbeid og interaksjon med medstudenter. Et personlig eksempel illustrerer dette: En av artikkelforfatterne holdt nylig en forelesningsrekke for opptil 50 bachelorstudenter, med gruppeoppgaver i hver forelesning og seminarer på siden.

Tilbakemeldingen på siste forelesning var likevel at flere av studentene ønsket seg enda mer gruppearbeid. Forelesningen som undervisningsmetode ignorerer nemlig et viktig faktum at mennesker flest er sosiale og nysgjerrige vesener.

TIDLIGERE OPPSLAG i Aftenposten har vist at studenter dropper ut av studiene fordi de ikke opplever å bli sett. De blir ikke sett i vanlige forelesninger. Det gjør de derimot i gruppearbeid med andre studenter. Og det å bli sett øker motivasjon og forpliktelse til videre deltakelse.

Kronikkforfatterne husker selv

at vi fikk mer igjen for tiden før og etter forelesningene, fordi denne ble brukt til å diskutere faglige problemstillinger med andre studenter vi hadde blitt kjent med. Sammen kunne vi besvare mange av spørsmålene som den enkelte hadde, slik at vi raskere akkumulerte mer kunnskap i gruppen enn vi ville gjort på egenhånd. Med andre ord en synergieffekt.

MANGE STUDENTER har hatt lignende erfaringer. Slike opplevelser skaper en positiv spiral der studenter fortsetter å møtes i grupper, også etter at eksamen er avsluttet. Studentenes akademiske utvikling fortsetter dermed utenfor universitetets forelesningssaler.

Kvalitetsreformen som ble innført i 2003 skulle bidra til tettere oppfølging av studenter, men mange fagansatte opplever økt arbeidspress. Hvorfor ikke oppfordre til at også studenter følger hverandre opp gjennom gruppearbeid og kollokvier?

VED Å GJØRE EN førstegangsinvestering gjennom å flytte flere av forelesningene over til digitale medier, vil foreleseren kunne frigjøre tid som kan brukes til å motivere til økt gruppeaktivitet. Et konkret eksempel er såkalte samtaleturner, der studenter går sammen i mindre grupper for å diskutere et spesifikt tema. Studentene får dermed mulighet til å besvare hverandres spørsmål og identifisere det de er usikre på.

Foreleseren kan deretter gi klarhet gjennom «spørsmål og svar»-runder i forelesningssalen. På denne måten ansvarliggjøres studentene for sin egen undervisning, samtidig som foreleserens rolle som faglig forbilde opprettholdes.

DET ER NATURLIG nok utfordringer knyttet til gruppearbeid, og det vil alltid være studenter som av ulike årsaker ønsker å studere på egenhånd. Vi mener likevel at et økt fokus fra universitetets og forelesernes side, på lengre sikt kan skape gode tradisjoner for økt interaktivitet studentene imellom.

Mens resten av verden har gått fremover de siste 500 årene, har mye av universitetsundervisningen stått mer eller mindre stille.

Om vi skal bidra til studentenes akademiske modning, er det på tide at universitetene selv gjennomgår en modningsprosess. Rektor Ole Petter Ottersen skrev i sin egen blogg for en tid tilbake at samarbeid med andre studenter er et av suksesskriteriene for gjennomføring av studier.

Vi mener derfor at foreleserens rolle må endres. Foreleseren skal ikke lenger begrenses til å samle studenter til timer med passiviserende forelesninger. Foreleserens rolle bør i stedet være å mobilisere en bølge av kritisk tenkning, refleksjon og utvikling som fortsetter i studentgrupper utenfor forelesningssalen.

Samarbeid med andre studenter er et av suksesskriteriene